

65. møde

Fredag den 31. august 1984 kl. 10.30

Dagsorden:

Eventuelt: Første behandling af lovforslag nr. L 188:

Forslag til lov om forlængelse af kollektiv overenskomst mellem det offentlige aftalenævn og Maskinmestrenes Forening.

Samtykke til behandling:

Formanden:

Den eneste sag på dagsordenen kan kun med tingets samtykke behandles i dette møde, men hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

Man gik da til:

Første behandling af lovforslag nr. L 188:

Forslag til lov om forlængelse af kollektiv overenskomst mellem det offentlige aftalenævn og Maskinmestrenes Forening.
(Fremsat 31/8 84).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Søren B. Jørgensen (S):

I sin fremsættelsestale til dette lovforslag siger ministeren for Grønland, at det vil få uoverskuelige konsekvenser – hvor bl.a. livsvigtige områder vil blive truet, og der nævnes en lang række eksempler – hvis en strejke på dette meget begrænsede område bryder ud i Grønland kl. 4 i morgen tidlig dansk tid. Den samme indstilling har det grønlandske landsting givet udtryk for.

Hvis en strejke vil medføre de konsekvenser, der omtales – hvad vi naturligvis vil undersøge i udvalget – så kan jeg levende forestille mig, hvad der i den kommende tid vil ske f.eks. i byderne i Grønland, hvor det ikke er sommeren, man går i møde, men en tid med kulde og med mørke, med snestorme.

Det er socialdemokratiets opfattelse, at der skal endog meget tungtvejende grunde til, før folketinget bør gribe ind i en overenskomstforhandling, og skal vi endelig gøre det, må det ske på en sådan måde, at parterne indrages så meget som muligt i en eventuel løsning.

Hvis det viser sig, at situationen er så katastrofal, som det bliver beskrevet, så finder socialdemokratiet, at der er så tungtvejende grunde, og at situationen er så alvorlig, at en truende strejke må afværges, men vi mener som sagt samtidig, at det bør gøres på en sådan måde, at parterne og overenskomstsystemet tilgodeses mest muligt.

Det er fuldt forståeligt, at det grønlandske hjemmestyre har bedt regeringen gribe ind. Hjemmestyret har ikke andre muligheder på dette område. Og hvordan har regeringen så efterkommet denne henstilling? Det har den gjort i form af et lovforslag, der mest af alt ligner et løndiktat på 2 pct. Se, det synes vi i socialdemokratiet er en meget dårlig idé. Vi vil være yderst betænkelige ved at løse konflikten på denne måde.

Hvis det samtidig viser sig – det er noget, ministeren kan svare på, og jeg beder ministeren svare på det – at dette udspil, altså de 2 pct., er det udspil, regeringens repræsentanter i aftalenævnet fra starten har tilbudt, så har der i realiteten ikke været tale om egentlige forhandlinger, hvor man undervejs plejer at nærme sig hinandens synspunkter. Hvis denne fremstilling er rigtig, så kan man godt få den opfattelse, at regeringen hele tiden har ment, at lønrammen skal være på 2 pct., og at regeringen, hvis modparten, i dette tilfælde maskinmestrene, ikke vil makke ret, bare kan gå til folketinget. Nogen egentlig forhandling har der ikke været tale om.

Vi synes som sagt, at det er en meget dårlig løsning, der her er fundet frem til. Jeg er opmærksom på, at landstinget har godkendt forslaget – hvad vi, som vi altid har gjort det, lægger meget stor vægt på – men det er min opfattelse, at landstinget også havde god-